

[Grove]

ven, er generationsskiftet. Der er simpelt hen ikke unge landmænd nok til at overtage alle de ejendomme, der udbydes til salg. Vi har hørt tal på, at der er små tusinde unge landmænd under uddannelse, og det er jo ikke nær alle dem, der er under uddannelse, der kommer til at købe ejendom. Da vi ved, at der skal sælges 4.000-5.000 ejendomme om året, vil der blive en manko, og skal vi ikke have ødegårde, så må vi simpelt hen åbne op.

Jeg ved da godt, at man administrerer den nuværende lov med dispensationer, men jeg synes egentlig, det er urimeligt, at måske tre fjerdedele af ejendommene skal sælges på dispensation. Så må vi hellere være ærlige og åbne op for en fornuftig omsætning.

Jeg vil også fremhæve, at ulempen for landbruget ved at være et lukket erhverv er, at man ikke så let får nye ideer ind. Vi kan nævne mange eksempler på, at folk fra andre erhverv er kommet ind i landbruget og har tilført det nye ideer. Vi behøver bare at tænke på sådan en ting som SPF-grise. Det var jo udefra kommende folk, der startede hele det projekt og var stærkt medvirkende til, at vi har fået denne driftsform ind i svineholdet. Så man skal ikke sige, at alt, hvad der kommer udefra, er dårligt. Jeg tror, man lærer meget af, at folk udefra kommer ind i landbruget.

Man siger også, at organisationerne ønskede det dengang. Ja, det er nok rigtigt. Til gengæld har vi hørt mange organisationsfolk sige, at vi må lempe bestemmelserne. Vi kan simpelt hen bede om organisationernes kommentar til det. Jeg vil tro, at landboforeningerne i stor udstrækning vil støtte dette forslag.

Socialdemokratiets ordfører nævnte, at 50 pct. af ejendommene i 1973 blev købt af byfolk. Det stod i den gule betænkning. Den socialdemokratiske ordfører skulle vel samtidig nævne, at i den gule betænkning blev der udtrykkelig gjort opmærksom på, at de stigende priser ikke var forårsaget af byfolks køb. Det blev fremhævet, at det langt stærkere var nabokøbene, der var årsag til det. Rent ud sagt var det de etablerede landmænd, der i første række var årsag til de stigende priser i 1973 og 1974, fordi man forventede betydelig bedre forhold for landbruget ved indtræden i EF.

Derfor er der ikke hold i det, når man siger, at køb, der gøres af andre end landmænd, vil give meget stærkt stigende priser på landbrug. I den nuværende situation tror jeg simpelt hen ikke der vil være ret mange der køber, men jeg mener alligevel, at det er nødvendigt, at vi får det frit.

Jeg kan ikke takke for tilslutning fra et flertal, men jeg kan i hvert fald takke de partier, der er positivt interesserede i at gå ind i et udvalgsarbejde og være med til at undersøge det. Jeg håber, at vi igennem de undersøgelser også finder frem til en løsning, så vi kan få rettet noget op på det skæve forhold, vi har i landbruget i dag. Hvis vi ikke gør det, må vi forudse, at det bliver endnu mere skævt i løbet af de kommende 2, 3, 4 år.

Alfred Hansen (DR):

Da jeg har været optaget af et vigtigt udvalgsmøde, nåede jeg ikke at komme med i første omgang, men jeg vil gerne med formandens tilladelse knytte et par bemærkninger til forslaget.

Retsforbundet ser på landbruget som et liberalt erhverv og ønsker at medvirke til, at det igen kan blive frit og selvstændigt. Vi må naturligvis med det synspunkt som udgangspunkt tage afstand fra enhver form for uddannelseskraft til folk, der ønsker at erhverve landbrug og etablere sig som landmænd.

Jeg har indtryk af, at forslagsstillernes væsentligste motiv til at fremsætte dette forslag er, at man forventer, at jordprisstigningerne og ejendomsprisstigningerne vil fortsætte og vil tage til med forøget styrke. Dette er på ingen måde retsforbundets begrundelse for at støtte forslaget. Jeg er opmærksom på, at de prisstigninger, der har fundet sted på landbrugsejendomme de seneste år, i højere grad har været udtryk for, at landbruget har været et spekulationsobjekt, og det har betydet – som også den socialdemokratiske ordfører var inde på – at man har betalt mere for disse landbrugsejendomme, end den faktiske afkastningsevne betingede.

Jeg vil gerne foreslå forslagsstillerne – og man kan også forbavses over, at socialdemokratiet ikke har valgt denne løsning på landbrugets problemer – at man fjerner uddannelseskraftene. Man kan så risikere, at der bliver øget efterspørgsel efter landbrugsejendomme, det må jeg erkende, og også med stigende priser til følge.